

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

Μέρος Β΄ - ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

1. Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Ι) Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

γ) Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΑΣ

4. ΔΗΛΩΣΕΙΣ

^^**^^

(h)

Δήλωση 12.9.1995

^^**^^

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΑΣ

4.- ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Λ*Λ*Λ*Λ

(h)

Δήλωση 12.9.1995

ΕΠΙ ΚΥΟΦΟΡΟΥΜΕΝΗΣ ΕΘΝΟΠΡΟΔΟΤΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ
ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΙΔΙΟΝ ΤΩΝ ΣΚΟΠΙΩΝ

Λ*Λ*Λ*Λ

Νέα Πεντέλη, 12^η Σεπτεμβρίου 1995.

Ο πρώην Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Κύριος *Χρήστος Α. Σαρτζετάκης* προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν :

« **Α'.**- Ἐένοι πράκτορες καὶ πρακτορίσκοι σὲ πλήρη ἀσυδοσία, ἀλλὰ καὶ ἐπίσημοι ἐπικυρίαρχοι, ὡς καὶ ἐγγώριοι ὑπηρέτες τους, σπεύδουν νὰ μᾶς πληροφορήσουν χωρὶς αἰδῶ, ὅτι κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν *Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς* ὑπαγορευθεῖσαν ἐπὶ θύραις πρώτην συνάντησιν τῶν *Υπουργῶν Ἐξωτερικῶν Ἑλλάδος καὶ Σκοπίων*, ἡ χώρα μας πρόκειται νὰ ἀχθῆ εἰς *ἀπιστεύτως ταπεινωτικὴν συνθηκολόγησιν*, ὑπὸ τὸ ἔνδυμα συναποδοχῆς «*μικροῦ πακέττου*» διὰ τὰς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν σχέσεις, τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσῃ μετ' ὀλίγον καὶ «*συμφωνία περὶ τοῦ ὀνόματος*» τοῦ γειτονικοῦ μας κρατιδίου.

Εἶναι ὅμως ἀπορίας ἄξιον γιὰ κάθε νουνεχῆ καὶ ἀδέσμευτον Ἑλληνα πολίτην, πῶς δὲν γίνονται ἀντιληπτές, ἐκτὸς ἄλλων, καὶ οἱ ἀκόλουθες ἀναντίρρητες ἀλήθειες :

α) Ὅτι τὸ λεγόμενον «μικρὸ πακέττο», ὅπως τοῦλάχιστον ἐμφανίζεται, οὐσιαστικῶς καμμίαν δέσμευσιν τῶν Σκοπίων δὲν διαλαμβάνει, ἐκτὸς ἀοριστολόγων γενικοτήτων, πού ὅμως καλύπτονται πλήρως ἀπὸ τοὺς ἤδη ἰσχύοντες καὶ γενικῶς ἀνεγνωρισμένους κανόνες τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, τοὺς ὁποίους οὕτως ἢ ἄλλως ὑποχρεοῦνται νὰ σέβωνται καὶ ἐφαρμώζουν τὰ Σκόπια (ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπίνευσιν καὶ τὴν προτροπὴν τῶν ἐπιβούλων, μεγάλων «φίλων» καὶ «συμμάχων» μας, ἀρνοῦνται ἐπιμόνως νὰ τὸ κάνουν).

β) Ὅτι, ἀντιθέτως, μὲ τὴν ἀποδοχὴν ἀπὸ τὴν χώραν μας τοῦ «μικροῦ» αὐτοῦ «πακέττου», δηλαδὴ τὴν ἄρσιν τοῦ «ἀποκλεισμοῦ» (ὁ ὁποῖος, ἂς ὁμολογηθῆ, μόνον κατ' ἐπίφασιν ἐφηρομόσθη, γι' αὐτὸ καὶ δὲν ὑπῆρξε τόσον ἀποτελεσματικός), καὶ τὴν ἀποκατάστασιν φιλικῶν ἢ καὶ διπλωματικῶν σχέσεων μὲ τὰ Σκόπια, ἢ Ἑλλάς χάνει καὶ τὰ στοιχειώδη στερεα, ἀπὸ ἀπόψεως δὲ Διεθνοῦς Δικαίου ἀπολύτως νόμιμα, μέσα ἀμύνης τῆς καὶ πιέσεως πρὸς τὸ γειτονικὸν κρατίδιον, διὰ νὰ παύσῃ οἰκειοποιούμενον τὸ Ἑλληνικόν, ἀπὸ καταβολῆς καὶ ἀνὰ τοῦ αἰῶνες, ὄνομα τῆς Μακεδονίας.

γ) Ἀφοῦ, ὡς μᾶς ἐφησυχάζουν οἱ κυβερνῶντες, ἀρνούμεθα εἰς τὸ γειτονικὸν κρατίδιον τὴν προσωνυμίαν «Μακεδονία», μὲ ποιά λογικὴ θὰ προέλθουμε σὲ συμφωνία μὲ τὸ κρατίδιον αὐτό, ἐνεργοῦν ὑπὸ τὸ ἀποκρουόμενον, ὑποτίθεται, ἀπὸ ἐμᾶς ὄνομα αὐτό; Μήπως ξεχάσαμε, ὅτι αὐτὸ ὑπῆρξε καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ κύρια εἰς βᾶρος μας «ἐπιχειρήματα» τῶν Σκοπίων, ὅτι δηλαδὴ ἀπεδεχόμεθα ἐπὶ 40 καὶ πλέον χρόνια τὴν ὀνομασίαν τοῦ κρατιδίου ὡς «Μακεδονίας» σὲ διακρατικὲς συμφωνίες πού ὑπεγράψαμε μαζί του, ἢ, ἀκόμη, μήπως ξεχάσαμε καὶ τὴν ἀπάντησιν, πού ἐψελλίσαμε, πρὸς κάλυψιν τῆς ἐγκληματικῆς, γιὰ τὰ ἔθνη μας συμφέροντα, αὐτῆς ἀβελτηρίας καὶ ἀνευθυνότητος, ὅτι δηλαδὴ τὸ πρᾶγμα ἐστερεῖτο τότε σημασίας, διότι τὰ Σκόπια ἦσαν τότε ὄχι πλήρως κυρίαρχον, ἀλλὰ ὁμόσπονδον ἀπλῶς κράτος; Ἀρνούμεθα, λοιπόν, τῶρα τὴν ἰδικὴν μας ἐπιχειρηματολογία;

δ) Καὶ πῶς θὰ διατηροῦμε σχέσεις, ἔστω μὴ πλήρεις διπλωματικάς, μὲ κρατίδιον, τοῦ ὁποίου, ὑποτίθεται, ἀρνούμεθα τὸ ὄνομα; Ἀνάγκη στοιχειώδους εἰλικρινείας: Ὑπογραφή συμφωνίας διεθνοῦς καὶ φιλικῆς σχέσεις μὲ ἓνα κράτος, πού χρησιμοποιεῖ συγκεκριμένον ὄνομα (ἐν

προκειμένω τὸ ψευδώνυμον «Μακεδονία») δὲν σημαίνει αὐτομάτως καὶ ἀναγνώρισιν ἐκ μέρους μας τοῦ κράτους μὲ τὸ ὄνομα αὐτό ;

ε) Καὶ ἀφοῦ μὲ τὴν σχεδιαζομένην, εἰς πρώτην φάσιν, ἀποκατάστασιν τῶν σχέσεών μας μὲ τὰ Σκόπια θὰ ἰκανοποιηθοῦν οἱ ἀνάγκες τους, θὰ ἀνοίξουν γι' αὐτὰ οἱ δρόμοι καὶ ἡ χρησιμοποίησις τοῦ τόσον ζωτικῷ δι' αὐτὰ λιμένος τῆς Θεσσαλονίκης, κλπ., κλπ., *ποῖος λόγος θὰ ὑπάρξῃ γιὰ τὸ γειτονικὸν μας κρατίδιον, διὰ νὰ προσέλθῃ ἐν συνεχείᾳ σὲ διαπραγματεύσεις μαζί μας γιὰ τὸ ὄνομά του*, ὅταν μάλιστα τὸ σημερινὸν ψευδώνυμόν του ἀναγνωρίζεται ἤδη διεθνῶς ἀπὸ ὅλους τοὺς δηθεν «φίλους», δηθεν «συμμάχους» καὶ δηθεν «εταίρους» μας καὶ δὲν θὰ ἔχῃ πλέον ἀπομείνει κανένα μέσον πιέσεώς του εἰς χεῖρας μας ;

στ) Εἰς ὅσους δὲ ἐθελουφλοῦντες μᾶς καθησυχάζουν, ὅτι δὲν πειράζει, ἂν τὰ Σκόπια χρησιμοποιοῦν τὸ ὄνομα «Μακεδονία» ὑπὸ τὴν «γεωγραφικὴν» του ἔννοιαν, ἅς ὑπομνησθῇ διὰ χιλιοστὴν φορᾶν : πρῶτον, ὅτι δὲν ὑπάρχει παγκοσμίως προηγούμενον οἱ κάτοικοι ἐνὸς κράτους νὰ μὴ χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὸ ὄνομά του· ἐπομένως τὸ «Μακεδονία» θὰ συνεπιφέρει ἀναποτρέπτως τὸ «Μακεδόνες» γιὰ τοὺς κατοίκους της, ὄνομα εἰς τὸ ὁποῖον ἄλλωστε καὶ ἐπιμένουν ἀνεκδότως οἱ Σκοπιανοί· καὶ δεύτερον, ὅτι, ἐπὶ τέλους, οὔτε μὲ τὴν γεωγραφικὴν του ἔννοιαν δὲν δικαιολογεῖται ἡ χρησιμοποίησις ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος «Μακεδονία», ἀφοῦ *μόνον τὸ ἕνα τρίτον τοῦ ἐδάφους τοῦ κρατιδίου των ἀνήκει «γεωγραφικῶς» εἰς τὴν ἱστορικὴν Μακεδονίαν*. Τὸ τμήμα δὲ αὐτὸ ἀποτελεῖ μόνον τὸ 39 % τῆς ὅλης Μακεδονίας, ἐνῶ, ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα, τὸ 51 % ἀνήκει, ἀπὸ τῶν βαλκανικῶν πολέμων, εἰς τὴν χώραν μας, τὸ δὲ 10 % εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Εἰς τρόπον ὥστε καὶ μὲ γεωγραφικὰ μόνον δεδομένα μόνον ἡ Ἑλλάς, ὡς κατέχουσα τὸ μεῖζον τμήμα, δικαιολογεῖται εἰς χρησιμοποίησιν τοῦ ὀνόματος «Μακεδονία».

Β'. - *Οἱ τεκταινόμενες καὶ σχεδιαζόμενες συμφωνίες, ὡς ἀνωτέρω, μὲ τὰ Σκόπια ἀπορρίπτονται ἀπὸ τὴν συντριπτικὴν πλειονοψηφίαν, ἂν ὄχι τὴν παμψηφίαν, τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, κυρίως μάλιστα ἡμῶν τῶν ἀληθινῶν καὶ γηγενῶν Μακεδόνων*. Τοῦτο ἀπεδείχθη ἀπὸ τὶς μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων κατὰ τὰ διενεργηθέντα συλλαλητήρια Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης, ἀλλὰ καὶ ἄλλων πόλεων τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Ὅσοι ἀκόμη ἀμφιβάλλουν, ἀπὸ κυβερνητικῆς ἢ ἄλλης πλευρᾶς, ἅς ἀποτολμήσουν ἢ ἅς ἀξιώσουν τὸ τόσες φορὲς ζητηθὲν δημοψήφισμα. Ἐπὶ τοῦ ζωτικωτάτου αὐτοῦ γιὰ τὴν Πατρίδα μας θέματος ἡ λύσις τοῦ δημοψηφίσματος προβάλλει ὡς ἡ μόνη συνταγματικῶς ἐπιβαλλομένη καὶ θεμιτὴ. Ἐπὶ τέλους, *γιὰ ὅσους ἔχουν*

δημοκρατική συνείδησιν, *μόνον ό λαός δικαιούται να αποφασίση* περί του μέλλοντος τής έθνικής μας κοινότητας, ως έν προκειμένω, και ούδεις άλλος !

Γ' .- Έξ άλλου, *σύμπας ό επί κοινοβουλευτικής τούλάχιστον σκηνης πολιτικός κόσμος* (μέ διαφοροποιήσιν μόνον του Κ.Κ.Ε., και αυτήν ίκανώς μετριασμένην), έν όψει τής *ένώπιον του τότε Προέδρου τής Δημοκρατίας συμφωνίας του*, αλλά και τών *προεκλογικων του εξαγγελιων και δεσμεύσεων προς τον λαόν*, περί άνενδότου έμμονής εις τας επί του Σκοπιανου μέχρι τουδε θέσεις μας, δέν αφίστατο, τουναντίον μάλιστα *ρητώς έπεκρότει τό* επί του προκειμένου, ως άνωτέρω, *λαϊκόν φρόνημα*. Δέν θα πρέπει, έπομένως, να αποδειχθῆ τελικώς ό πολιτικός μας κόσμος επί τούτου *άναξιόπιστος*. Διότι αρκετή είναι ή ένωρηστρομένης κατευθυνομένη, χάριν άνομολογήτων σκοπων, κατ' αυτού έν τω συνόλω του, μομφή ως άναξιόπιστου, μομφή ασύστατος δια τούς περισσοτέρους και δικαιολογημένη από τὰ καμώματα μόνον μερικων. Από τό ελάχιστον μέρος όμως δέν πρέπει να κρίνεται τό όλον. Διότι τότε ό κίνδυνος του δημοκρατικού μας πολιτεύματος θα προέβαλεν επί θύραις.

Δια την επί του Σκοπιανου όμως άναξιοπιστίαν των ή *μομφή θα ισχύη δι' όλους, Κυβέρνησιν και αντιπολίτευσιν, κόμματα και ένα έκαστον των βουλευτων*. Διότι *όλοι θα συννευθύνωνται, άφου όλοι, άνεξαιρέτως όλοι, έχουν την δυνατότητα αποτελεσματικής αντιδράσεως* εναντίον τής κυοφορουμένης έθνικής συνθηκολογήσεως και μειοδοσίας.

Και τό σπουδαιότερον : Έάν συμβῆ τό *άπευκταϊον, δέν θα παραμένη κατά του πολιτικού μας κόσμου μόνη ή περι άναξιοπιστίας μομφή*. Διότι θα συνοδεύεται αυτή *άχωρίστως* και από την *άπείρως βαρυτέραν μομφήν και τής έθνικής άναξιότητος*. Αμφότερα δέ ταυτα θα συνεπιφέρουν *άναποτρέπτως* και του δημοκρατικού μας πολιτεύματος την άμεσον και δυστυχώς τεκμηριωμένην πλέον *άμφισβήτησιν*, ως *ανικάνου* να διασφάλιση στοιχειώδη *έθνικά μας συμφέροντα ...*

Γρηγορείτε για τό Έθνος, την Ελλάδα μας και την Δημοκρατίαν. Είναι *άξίωσις και εύχή*, που άπευθύνει όλόκληρος ό Έλληνικός λαός προς τούς πολιτικούς του ταγούς ».-

Η Ίδιαιτέρα Γραμματεός,
Κατερίνα Ε. Σαρτζετάκη
